

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan sveder, zimski medelje in prasnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od štiristopenjske petiti-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kako delajo klerikalci za volitve.

(Doposlano.)

Če bere človek, kako govorijo klerikalni agitatorji na volilnih shodih; kako z oklici zavijajo resnico in sleparijo priprosto in neiskušeno kmetško ljudstvo in to vse pod duhovskim pokroviteljstvom, mora kar strmeti. Kam jadramo?

Oglejmo si zopet kako rabijo svana agitacijska sredstva: katoličanstvo, liberalizem, zajca, gledališče, bolnišnico, legalizacijo ter slabo deželno gospodarstvo. Čudili se bomo, kako zares predrzno se zanašajo na nevednost in nerazsodnost našega priprostega ljudstva!

Imenujejo sebe in svoje spodrepce prave katoliške moze, — mi drugi seveda to nismo. Ali ne spominja to prav živo na fariseja, ki se je babato postavil na sred tempeljna in molil: „Hvala tebi, Bog, da nisem tak, kakor so drugi ljudje, posebno oni cestninar tam doli pri vratih!“ Slikajo nas slovenske narodnjake za liberalce in to tiiste vrste, ki so pri zadnjih mestnih volitvah na Dunaji propadli in se zdaj vse od njih stran obrača. Pri tem pa modro zamolče da so ravno njih klerikalni vodje v državnem zboru z njihovim odobravanjem zvezali se z istimi liberalci v koalicio, in privolili, da se na stran postavijo vsa, od njih toliko povdarjena verska in narodna vprašanja, v tem, ko so se slovenski narodnjaki s temi liberalci vojakovali in borili za narodne pravice neprestanoma do današnjega dne!

Pojdimo dalje do zajca. Iz obravnav deželnega zbora je znano, da so se vse važnejše določbe lovske postave, zlasti, ki se tičejo lovnih živali in povračila škode, sklenile soglasno; in torej ni res, da bi bili tako imenovani „katoliški“ poslanci kaj drugega ali boljsega nasvetovali, pač pa je sklenjena postava kmetovalcem ugodna, kolikor le mogoče, ako se hoče, da ima lovska pravica, ki je itak last zemljiških posestnikov oziroma občin, še kaj vrednosti.

Poglejmo gledališče, ki so ga tudi baje zakrivali liberalci. Res je precej stalo novo gledališče, ali sklenjeno je bilo od deželnega zbora soglasno in stroški so se pokrili ne iz kmetških žuljev, ampak

iz lastnega gledališkega imetja ter iz pomočkov kranjske hranilnice in ljubljanskega mesta. Kar je dežela dala, je le posodila in se ji obrestuje in po obrokih vračuje. Gledališče pa ni samo zabavišče, je tudi izobrazovališče in ni ga na svetu kulturnega naroda brez dramatike in brez gledališča. Samo naše glavno mesto Ljubljana, ki plačuje jedno tretjino vseh deželnih naklad, naj bi bila brez njega?

Bolnišnica v Ljubljani, hujekajo nadalje, stane strahovitega denarja, kar so baje zopet krivi liberalci. Res stane ona več, kakor se je od začetka proračunalo. Ali načrte, po katerih se je zidala, se odobrili tudi takimenovani katoliški poslanci, ki bi morali, ko bi bilo res treba, ravno tako odgovarjati. Pomisliti je pa, da ta bolnišnica ni samo za Ljubljano — saj Ljubljancje, kakor tudi drugi, če le morejo, zdravijo svoje bolnike najraje doma —, ampak za celo deželo in vsak se lahko prepriča, kdor hoče, da pride vanjo največ kmetških ljudi in tako je ona v prvi vrsti kmetu na korist.

Pri legalizaciji ti resnicoljubi spet modro zamolče, da se je odprava za malostne reči do 100 gld. vrednosti za to odklonila, ker na Kranjskem, ki je uboga dežela, ta vrednost ni malostna, ker tretjina vseh pravnih opravil ne presega te vrednosti; da pa kranjski notarji pisma do te vrednosti, katera si vsak lahko sam naredi, če zna, legalizujejo zastoj; da torej zaradi stroškov ni nobene potrebe odpravljati legalizacijo, kar bi le širom odprlo vrata zakotnim pisčem v največjo škodo ravno kmetškemu ljudstvu.

In slednjič deželno gospodarstvo. Je-li bilo to res slabo? Ni treba na drobno naštevati, kaj je vse storil deželni zbor za povzdigo deželnega blagostanja, za železnice, ceste, mostove; za uravnavo vodá, za vodovode in vodnjake, za šolstvo in zdravstvo, za kmetijstvo in obrtništvo. Spomnimo se le, koliko je storil za znižanje zemljiškega davka, za katero se je potezal zlasti že od leta 1865 naprej neprestanoma, dokler da se je posrečilo znižati ga od prejšnjih devetstotisoč na šeststotisoč na leto, t. j. za jedno celo tretjino, ali tristotisoč goldinarjev na leto tako, da se v petnajstih letih, za katere velja ta odmera, prihrani našim davkoplačevalcem štiri in pol milijona. Nadalje so ti presneti

liberalci tako slabo gospodarili, da so od leta 1888 naprej deželno naklado na neposredne davke od 47% znižali na 38%. Je li to gospodarstvo slabo? Ali ni mar več vzgledno, kakor nima boljsega nobena avstrijska dežela?

O vsem tem se je lahko podučiti iz zapisnikov deželnega zbora; ali tega nočejo, ker jim ni do resnice.

In zdaj kaj pravite k taki agitaciji? Kakovi se nam zde ljudje, kateri samo, da bi ujeli nekoliko deželnih mandatov, tako grdo obrekujejo svojega bližnjega! Česa se imajo nadjati volilci, česa dežela naša od ljudij, katerim je tako malo za resnico in pravico? In česa šele vera? Mar so res ti ljudje sol zemlje? Tisti, od katerih se ima v naši deželi poživiti katoliška vera? Zares, kam jadramo!

R.

Državni zbor.

Na Dunaji, 5. novembra.

Poslanska zbornica je v današnji seji razpravljala o zakonskem načrtu glede melioracijskih posojil.

Poročevalec posl. dr. Milavski je kazal na to, da se je od l. 1868 do l. 1872. število posojilnih prodaj kmetških posestev pomnožilo za 222.000. Hipotekarni dolgovi na teh posestvih so znašali 730.000.000 gld., zdražila so se za 427.000.000 gld., torej se je pri njih zgubilo 303.000.000 gld. Te številke dokazujejo, da je nujno potrebno kaj storiti za kmeta, da bo zamogel poplačati svoje dolgove. Sredstvo je melioracija zemljišč, katero pospeševati je namen predložnega zakonskega načrta.

Posl. dr. Nitsche je odobral princip, kateri naj se s tem zakonom uveljavi, izrekel se pa zoper mnoge posamične določbe, zlasti da naj imajo melioracijska posojila v zemljiški knjigi prednost pred vsako drugo tirjatvijo. Sploh so podrobne določbe take, da bodo koristile veleposestniku, malemu kmetu nič.

Posl. dr. Fux se je potegoval za predlogo, posl. dr. Lienbacher pa je pritrdjeval posl. Nitscheju in se izrekel zoper razne načrtove določbe.

Poljedelski minister grof Ledebur se je skliceval na izrek ministerskega predsednika, da je

Listek.

Najlepši dan.

(Iz spominov rezervnega častnika.)

Mirko sedi v svoji pisarni in premišlja o jako važni pravdi, kar vstopi pismonoša in mu poda službeno pismo, katero mladi odvetnik hitro odpre in še hitreje prebere. Vidi se mu na obrazu, da ga vsebina tega pisma ni razveselila, molče je odložil in nadaljuje premišljevanje.

Za nekoliko časa skoči s stola, hodi po sobi sem in tja in govori: „V štirinajstih dneh torej moram iti k orožni vaji; lansko leto so me oprostil, a letos nimam pravega vzroka za oproščenje; delo v pisarni ne bo zastajalo, kajti moj namestnik je izurjen in izveden človek; a kako me bo povohal vranec, katerega že tri leta nisem jahal in kdaj si bom pozabljeni predpise zopet v glavo utepel, tega še sedaj ne vem; pri vsem tem me pa poziv k vaji vendar le veseli, kajti videl bom velikansko mesto in vzgledne brate.“

Mirko zopet sede, zapre pozivnico v miznico in nadaljuje svoje delo.

Trinajsti dan po prijeti pozivnici se Mirko

odpelje k vajam. Prvi dan po svojem prihodu v P. se oglasi pri vojaških oblastnijah in drugi dan ga že vidimo, kako jaha in kroti vranca. — Poveljnik oddelka, kateremu je bil naš odvetnik dodeljen, je bil sicer mož še precej zdravih živcev, a novega in še ne sankcioniranega reglementa ni mogel trpeti, zato je večkrat vajo ustavil in Mirka k sebi na kozarček pelinovke povabil.

Inspekcija po divizionarju je bila napovedana. Polkovnik, kateri svojim podložnikom sicer ni kratil samostalnosti, je zmatral sedaj vendar le za svojo dolžnost, se o uspehu poduka njemu podrejenih od delkov prepričati, prišel je torej tudi k eskadronu, pri katerem je naš odvetnik služboval.

Polkovnik je bil mož velike postave, širokih pleč in do ram sezajočih brk. Mirko se ga je tako ustrašil, da ni mogel več misliti, umevno je, da je nastala zmešnjava nad zmešnjo. Polkovnik je velel vajo ustaviti, poklical Mirka na stran, mu očital nevednost in ga slednjič opominjal, naj se prej ko mogoče nauči veljavnih predpisov, ker jutri pride divizionar in gorje njemu, ako bo kaj skazil! Najhujši nasledki ga potem čakajo.

Po vaji je bil Mirko ves potr in obupan. Hotel je iti domov in pri samokresu poiskati tolažbe,

kar ga povabi njegov eskadronski poveljnik na vrček piva. Kakor puhne soparica iz gorke sobe, kadar se vrata odpro, tako so te prijazne ritmojstrove besede nakrat ohladile razburjeno Mirkovo srce in pomirile mu živce.

Mirko vzprejme povabilo in gre s svojim neposrednim poveljnikom v krčmo. Pri vrčku piva se je mnogo govorilo in ritmojster je kmalu spoznal, da je naš odvetnik inteligentna in bistroumna glava; rekel mu je torej, naj ne obupa, ker on je prepričan, da čez teden dni, mu tudi vaje ne bodo več težav delale. Kar se pa inspekcije tiče, se mu ni treba kar nič bati, kajti štirje poklicni častniki, ki se nahajajo pri eskadronu in so tudi starejši od njega, bodo vodom zapovedovali, on pa bo za vrsto jahal.

Mirko, dasiravno zelo čestihlepen, je bil te izjave tako vesel, da bi bil sedaj predstojnika, ako bi bila sama, gotovo objel in poljubil, ali v družini se mu je to zdelo neprimerno.

Zvečer ni prišel Mirko v krčmo, nego je ostal doma in skoro celo noč prebiral reglement in se učil, kakor mu je polkovnik ukazal.

Drugi dan ob 7. uri, ko je polk v najlepši opravi stal in divizionarja pričakoval, zbolil nad-

najprej pomoči gospodarsko slabim deželam in rekel, da velja zanj vodilo: najprej je pomoči gospodarsko slabim slojem prebivalstva. Obžaloval je, da so govorniki govorili o interesih malih posestnikov v nasprotju z interesi veleposestnikov, povdarjal, da si agrarci ne žele pomoči na troške drugih in priporočuje zakonski načrt trdit, da bo zboljšal razmere kmetovalcem.

Posl. Tekly se je izrekel in govoril za načrt, krščansko-socijalni dr. Scheicher pa proti njemu, za kar ga je posl. Marchet dobro okrcal, dokazujoč, da laže in le hujska, o stvari pa da nič ne razume. Govorili se še poslanci: Straszkiwicz, Ghon, dr. Dyk in poročevalec dr. Milewski.

Zbornica je vzprejela zakon brez premembe. Prihodnja seja bo jutri, v sredo.

V Ljubljani, 6. novembra.

Shod konservativnih veleposestnikov. Konservativni veleposestniki češki so imeli minuli teden v Pragi posvetovanje zastran bodočih deželnozborskih volitev. Postavili so svoje kandidate. Vsa prizadevanja grofa Thuna in posredno tudi grofa Badenija, da bi postavili tudi nekaj ustavovernih veleposestnikov za kandidate, so se razbila. S tem so konservativni veleposestniki nekako zatajili dunajske punktacije, po katerih bi se Nemcem bilo zagotovilo nekaj mandatov v skupini veleposestnikov. Sicer pa tudi konservativni veleposestniki niso postavili za kandidata nobenega člana narodnega veleposestva. S tem so pokazali, da je jim le za svoje stanovske koristi, ne pa za koristi naroda češkega. Narodni veleposestniki so prijatelji Mladočehov in to je v očeh konservativnih veleposestnikov neodpušljivi greh. Pomenljivo je pa, da so se veleposestniki na tem shodu izrekli zoper čisto zlato veljavo. Postavili so se popolnoma na stališče pruskih graščakov, ki vedno trdijo, da je zlata veljava kriva neugodnih razmer kmetijstva.

Vprašanje o zastavah je tudi v hrvatskem saboru prišlo v razgovor. Poslanec Barčić je v neki interpelaciji do bana to stvar razpravljal. Ta poslanec je obžaloval, da se je žalila srbska zastava. Srbi in Hrvatje so eden narod in zatorej sta obe zastavi opravičeni na Hrvatskem. Drugače je z madjarsko zastavo. Ta zastava je na Hrvatskem znamenje tujega nasilstva in se ne sme trpeti, ker tudi zakonito ni opravičena. Vprašal je torej bana, zakaj je vlada ogerske zastave trpela. Ban je takoj odgovoril, da je ogerska zastava opravičena. Priznati je moral, da ni nobenega zakona, ki bi ogerski zastavi na Hrvatskem dajal kake pravice, a prijateljstvo mej Ogersko in Hrvatsko zahteva, da se ogerska zastava spoštuje. Sicer je pa ban izjavil, da se popolnoma strinja v tem oziru z vsem, kar je povedal ogerski ministerski predsednik baron Banffy. Ban je pokazal, da je le sluga ogerske vlade.

Novi ogerski poljedelski minister. Ogerski poljedelski minister grof Festetics je odstopil. Prišel je bil v navzkrižje z drugimi ministri, ker je bil dal napraviti z dovoljenjem ministerstva blizu srbske meje karantensko postajo za prašiče, to postajo pa brez dovoljenja drugih ministrov dal sosebni tvrdki v najem. Zaradi tega je tudi več članov liberalne

poročnik M. in Mirko mora mesto njega prvi vod prevzeti.

Točno ob 7. uri 30 minut prijaha divizionar, pokliče poveljnike k sebi in zaukaže vajo na neznanem zemljišču proti sovražniku, ki je danes iz pet ur oddaljenega mesta T. odmarširal. Gora sv. Elije, ki leži na levi strani ceste, po kateri se imajo naše čete pomikati, je bila za obe stranki važnega pomena. Kdor jo prvi zasede, ta si je zmage skoro gotov.

Ko je polkovnik konjиков nalogo za svoj polk dobil, poklical je častnike k sebi in pokazal mej drugim na zemljevidu pot, po kateri naj jaše poročnik Mirko B. s svojim vodom na goro sv. Elije. Na vsak način naj pred sovražnikom tja dospe, tam naj ukaže raz konj sesti, in naj goro tako dolgo brani, da prikorajajo pešci in brambo prevzamejo.

Mirko odjaha, pa kmalu zaide, kajti na „karti“ ni bil domač. Stražmojstru, kateremu je poročnik pred odhodom nalogo razodel, in kateremu je bila okolica znana, se zdi pot, po kateri poročnik na goro sv. Elije jaha, napačna, zato mu ponižno sporoči, da se po tej poti ne bliža cilju, ampak se vedno bolj in bolj od njega oddaljuje.

(Dalje prih.)

stranke pretilo, da bode glasovali proti proračunu poljedelskega ministerstva. Festetics je odstopil, ko je videl, da se bi ga radi snebili. Sposobnosti odstopivši minister ni imel nobenih in je bil minister postal le zaradi tega, ker bi tedaj baron Banffy nikogar drugega dobiti ni mogel. Sedaj je se imenoval poljedelskim ministrom poslanec Baranyi, odličen pristaš liberalne stranke. V političnih vprašanjih je jako izveden, a o kmetijstvu pa še manj razume, kakor je prednik njegov. Rač bi bil Štefan Tisza postal poljedelski minister, a Banffy prav ne mara zanj, boji se namreč, da bi ga potem kmalu izpodrinil s sedeža ministerskega predsednika.

Italijani v Afriki. Položaj Italijanov v Afriki ni ravno ugoden. Poročila o zmagah generala Baratierija so bila močno pretirana. Vladni listi so pisali, da Abesinci prosijo miru. Kakor se je pokazalo, je bilo vse zlagano. General Baratieri vrnil se je v Masavo, ne da bi bil sklenil kak mir, najbrž ker se mu ni zdelo varno daleč od obrežja. V kakem položaju je sedaj italijanska pokrajina v Afriki, nikdo ne ve. V kratkem jo utegnejo večinoma zasesti Abesinci, pa v Rimu še tega vedeli ne bodo. Kake meje se še tako niso določile. Italijani dosedaj od svoje kolonijalne politike nimajo nobenega dobička, a stane jih pa že mnogo milijonov. Nekateri časopisi jako ostro pišejo proti vladi in generalu Baratieriju. Če se je vojna začela, bi se bila morala tudi odločno nadaljevati. Tako pa ima Italija le škodo in sramoto. Kaj poreko naši iredentovci, ki so bili proslavljali hrabrost Baratierijevo?

Volilno gibanje.

Iz Cerknice se nam piše: Dne 4. t. m. so se vršile pri nas volitve 11 volilnih mož za cerkniško občino. Kakor smo že brzojavno poročali je narodna stranka s 120—121 glasovi proti 185—194 glasovi propala. Da se je to zgodilo ni prav nič čudno, nasprotno, čudno je sploh, da smo še toliko glasov dobili, ker taka agitacija, kakor se je pri nas upeljala od strani naših duhovnov je kratko rečeno, grozna. Ne le, da so prišli duhovni k vsakemu volilcu po večkrat prigovarjat in grozit, govorili so pri vsaki pridigi o volitvah, pa kako, to se ne da popisati. Jeden je trdil, da kdor z liberalci voli, ta stori smrtni greh in da kdor z njimi voli, ta voli s hudičem, naj se torej vsakdo odloči, je li z Bogom ali s hudičem. Drugi je zopet govoril, da kdor je z liberalci, ta ni več pravi kristjan, samo še to da mu ostane od kristjanstva, kar se nikdar ne zbrise, krst, kateri pa sam nič ne pomaga. Vsak narodnjak je tu vohun, ako hodi v cerkev, in brezverec, ako doma ostane. Ker je naš kmet še vedno veren, ni hotel biti z hudičem. Kjer se ima tako na razpolaganje Boga, hudiča in peklo, tam je zaman vsak trud in stvaren ter pošten razgovor. Ako je tako počenjanje v korist veri in cerkvi, to se bode kmalu pokazalo.

V radovljiškem okraju so pri volitvi volilnih mož zmagali klerikalci na Bledu, v Gorjah in v Jesenicah; v Lescah pa so bili izvoljeni narodni volilni možje.

V Novi vasi pri Cerknici so zmagali pri volitvi volilnih mož klerikalci.

V velikološkem in ribniškem okraju kandiduje župan g. Matija Hočevvar iz Velikih Lašč in sicer za mandat, kateri je bil doslej v rokah klerikalca in sedanjega kandidata Pakiža. Proti g. Višni-karju kandiduje v istem okraju kanonik Klun, kateri se je moral umakniti iz svojega dosedanjega okraja.

V idrijsko-vipavskem okraju so zmagali narodni volilni možje v Spodnji Idriji, v Doléh in Godoviči.

Dopisi.

Iz Radovljice, 5. novembra. Lahko se trdi, da je bila Radovljica mej drugimi slovenskimi mesteci najdalje v sponah nedostopnega starinarstva. Komur je znan njeni razvoj, ta vé, kako pozno se je začela razvijati. Res je sicer, da se razširjala ni, a ličila in povzdigovala se je v zadnjem času notranje. Navajam le uzorno upeljano mestno kanalizacijo, krasno slikano in prenovljeno župno cerkev, premeščenje klavnice, nasad itd. Za odpravo prejšnje mlačnosti v narodnem oziru pa bodo skrbela sedaj naša društva, koja so osnovana na strogo narodni podlagi. V to pomozi Bog! Obdana z dveh strani z globokimi jarki, razprostrti in razširjati se more Radovljica vsled teh naravnih okolnosti le proti severu, na ravnem polji za grajskim vrtom. Toda ravno tu je obdajal naše prijazno mesto mogočen obroč nerazdeljive proštije zemlje. Sedaj pa se je ta oklep prodrl in je vsaka nadaljna ovira odstranjena, za kar bodi vsem onim, ki so v to pripo-

mošli, zahvala in priznanje. Z drevoredom lepo zasajena široka cesta vodi nas sedaj iz mesta venkaj na prosto, brez ovinka ali klanca, in stvarja zvezo z veliko, državno cesto proti Lescam. Z veseljem smo začeli vest, da se deluje v to, da se na tem sedaj odprtem, krasnem prostoru gradi občinska hiša s primerno oddeljenimi stanovanji, koja bi se oddala g. uradnikom in bi se sčasoma od stanarine pokrili stavbinski troški. Upati je, da vrlo mestno vodstvo tudi vse zapreke odstrani, ki ovirajo nekoliko to podvzetje, od kojega bode imela pa nedvomno ravno občina največji užitek. Začetek novemu stavbenemu gibanju na tem krasnem prostoru storila je, radi svoje dobrotljivosti poznata, občesposlovana gospa Marija Hudovernig. Velečasno podarila je gasilnemu društvu za priliko petdesetletnega vladanja Nj. Veličanstva, obširen prostor ob novi cesti, da si društvo zgradi ondi svoj dom. Kakor se obče toži in to opravičeno, manjka v Radovljici stanovanj in prostora sploh, in tako je bilo tudi gasilno društvo prisiljeno shranjevati svoje priprave in gasilno orodje pod nizkim zvoščjem neke pristave, kjer se skoro ni bilo moč ganiti ali v redu delovati, ne oziraje se na nepravilne ob času požara na tem mestu. Za prelep dar bode blagi dobrotnici hvaležno ne le gasilno društvo, ampak tudi vse domače občinstvo. Pričakovati se pa mora radi tega opravičeno od požarne brambe, da si zgradi svojo shrambo kolikor moči zložno in lepo, sosebno z ozirom na okolnost, da bode ta stavba na tako očitnem in ugodnem prostoru. Nehote se nam vsiljuje nasvet, da bi se na tem lepem kraju dalo nazidati marsikatero poslopje, koje bi privabljalo radi krasne lege, značnih in svetlih stanovanj ne le tujce in gosp. uradnike, ampak tudi v gnetnem oziru ustrezalo posestnikom in občini. Z željo, da bi bila ta shramba gasilnega društva začetek takim podjetjem, čestitamo narodni požarni brambi Radovljiški na tem blagodušnem daru gospe Marije Hudovernig.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 6. novembra.

Občinski svet ljubljanski je imel sinoči izredno javno sejo, katere se je udeležilo 25 občinskih svetnikov. Otvorivši sejo, podelil je gospod župan besedo podžupanu dru. vitezu Bleiweis, ki je z ozirom na potresno katastrofo, katere je o Velikinoči zadela naše mesto, stavil sledeče nujne predloge:

Prvi predlog se glasi: „Kot vidni spomin na veliko naklonjenost Njega Veličanstva cesarja za naše, po potresu tako hudo prizadeto mesto in Njega osrečevalno navzočnost v Ljubljani postavi se spomenik na javnem mestu.“ Župan Grasselli naglašajoč, da so občinski svetniki vstali raz sedeže v znamenje, da je ta predlog vsem prišel od srca, izjavi, da je predlog soglasno in z navdušenostjo vzprejet. Predlagatelj podžupan dr. vitez Bleiweis nasvetuje v formalnem oziru, naj se predlog odstopi stavbinskemu in olepševalnemu odseku, da stavi svoje predloge. Občinski svet je tudi temu nasvetu pritril.

Drugi predlog podžupana dra viteza Bleiweisa se glasi: V priznanje velikih zaslug za deželno stolno mesto Ljubljano imenujejo se častnimi meščani ljubljanskimi: bivši minister za notranje zadeve in sedanji cesarski namestnik na Štajerskem marquis Bacquehem; deželni predsednik Viktor baron Hein; prvi podpredsednik dunajskega pomožnega odbora Jan grof Harach; drugi podpredsednik dunajskega pomožnega odbora Josip baron Schwegl in dvorni svetnik Fran Šuklje. Predsedniku dunajskega pomožnega odbora grofu Hohenwartu, ki je itak že častni meščan ljubljanski, izreka občinski svet priznanje in zahvalo. Občinski svet pridruže si pravo, izreči svojedobno zahvalo in priznanje tudi raznim korporacijam in osebam, ki so o priliki potresne katastrofe delovali v korist našega mesta in njega prebivalstva. Obč. svet. Kalan izjavi, da iz „političnih ozirov“ ne mara glasovati za imenovanje barona Schwegla in dvornega svetnika Šukljeja častnima meščanoma. Pri glasovanji bil je predlog gospoda podžupana glede markija Bacquehema, barona Heina in grofa Haracha soglasno, glede barona Schwegla in dvornega svetnika Šukljeja pa z ogromno večino vzprejet.

Obč. svet. dr. Staré omenja, da je pri nas vedno še v veljavi nad 20 let stari stavbinski red za Kranjsko in nje glavno mesto Ljubljano, čeravno je ta stavbinski red že zastarel in v marsikaterem oziru ne odgovarja več novodobnim zahtevam. Druga glavna mesta imajo že svoje stavbinske rede in povodom potresa izvolila se je tudi pri nas posebna enketa, ki naj bi sestavila načrt novemu stavbinskemu redu. Deželni zbor sestel se je kmalu potem in enketa ni mogla pravočasno dovršiti svoje naloge, a tudi deželna vlada ni predložila obečanega načrta stavbinskega reda. Pozneje poslala je centralna vlada v Ljubljano dva višja uradnika, da proučita tukajšnje sanitarne in stavbinske zadeve. Ni pa znano, je-li to v kaki zvezi z obečanim vladnim načrtom novega stavbinskega reda in ker se utegne meseca decembra zopet sestati deželni zbor in je rok za izdelavo takega načrta že kratek, zatorej stavi obč. svet. dr. Staré na gospoda župana sledeča vprašanja: a) Ali je gospodu županu uradno znano, da se v ministerstvu za notranje zadeve izdeluje načrt stavbinskega reda za Ljubljano?

b) Ako se tak stavbinski red v ministerstvu izdeluje, naj se gospod župan takoj obrne do vlade s prošnjo, naj se izdelovanje stavbinskega reda pospeši tako, da bode mogoče že v prihodnji sešji predložiti načrt deželnemu zboru kranjskemu v posvetovanje in odobrenje. c) Ako pa gospodu županu o tej zadevi ni ničesar gotovega znano, naj poizve, je-li vlada res izdeluje načrt stavbinskega reda za Ljubljano, ako ne, naj pa gospod župan takoj skliče že izvoljeno enketo s pozivom, da omenjeni načrt čim prej predloži občinskemu svetu v posvetovanje.

Župan Grasselli odgovori takoj, da mu niti uradno, niti privatno ni znano ničesar o izdelavi stavbinskega reda za Ljubljano. Dvorna svetnika Gruberja bila sta pač v Ljubljani, a ker sta imela v prvi vrsti poročati najvišjemu zdravstvenemu svetu, polagala sta menda večjo važnost na to, da proučita sanitarne razmere. Sicer pa bode govornik rad utregel izraženi želji ter se na pristojnem mestu informoval, kako stoji zadeva glede načrta stavbinskega reda. Obč. svet. dr. vitez Bleiweis omeni, da je jeden dvorni svetnik Gruber tudi izvrsten tehnik in da je od njega torej pričakovati dobrega temelja za nov stavbinski red. Obč. svet. Petričič izrazi željo, naj bi se v novi stavbinski red vzprejele tudi določbe glede eksproprijacije, ker je drugače toli potrebna regulacija mesta nemogoča. Župan Grasselli pojasni, da so določbe glede eksproprijacije po deželnem zboru že odobrene in v najvišjo sankcijo predložene; ako bi pa na najvišjem mestu ne bile odobrene, skrbelo se bode za to, da se eksproprijacijske določbe vzprejemo v novi stavbinski red.

Obč. svet. Hribar pravi, da preti nevarnost, da se mehanična delalnica državnih železnic namesti v Brezjah na Koroškem, a ne v Ljubljani. Kako daleč so pogajanja v tem oziru že dospela, mu ni znano, a vsakako je dolžnost občinskega sveta, da za Ljubljano reši, kar se rešiti da in da torej takoj odpošlje deputacijo k ministru za trgovino in h glavnemu ravnateljstvu državnih železnic, da prične pogajanja glede namestitve mehanične delavnice v Ljubljani. Predlog bil je soglasno vzprejet.

Obč. svet. Gogola je naznanil, da se je odsek za doseg novega državnega posojila v korist po potresu ponezarečenim konstituiral ter izvolil obč. svet. Hribarja predsednikom, obč. svet. dr. Majarona pa njega namestnikom. Potem zaključil je župan ob 7. uri zvečer sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. novembra.

— (Deputacija ljubljanskega mesta pri cesarju.) Prihodnji ponedeljek dne 11. t. m. vzprejel bo cesar v avdijenci deputacijo ljubljanskega občinskega sveta, katera mu bode izrekla najudanejšo zahvalo za njega prihod v Ljubljano povodom potresne katastrofe ter za milost, izkazano z veliko-dušno državno pomočjo prebivalstvu našega mesta. V to deputacijo bili so izvoljeni gg. župan Grasselli, podžupan dr. vitez Bleiweis in obč. svet. Hribar. Deputacija poklonila se bode tudi finančnemu ministru vitez Bilinskemu in predsedniku glavnega ravnateljstva državnih železnic ter prosila, da se namesti v Ljubljani mehanična delavnica državnih železnic.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Moč poezije na človeka se morda ni nikdar tako jasno in nedvomno pokazala, kakor tedaj, ko je Schiller obelodanil svoje „Razbojnike“. Takratno mišljenje nemškega naroda je bilo tako, da so „Razbojniki“ morali napraviti mogočen utis na vsakega čitatelja; socijalne razmere so bile skrajno neugodne, svobode ni bilo nič; nezadovoljnost pa velikanska. V takih razmerah so se pojavili „Razbojniki“ in obudili v mladih srcih toliko navdušenosti, tako eksaltiranosti, da je mnogo mladih mož, največ vseučiliščnikov šlo v češke gozdove mej resnične razbojnike. Takega uspeha Schillerjevih „Razbojnikov“ se pač dandanes ni več bati, a kdor ni povsem oledenel in ni povsem blaziran, temu razgreje ta igra kri in ga navduši za svobodo, pravico in resnico, za te večne ideale človeštva.

— (Prodaja vojaškega oskrbovališča.) Kakor se nam poroča, namerava dunajska stavbinska družba „Union“ kupiti vojaškega erarja zemljišče v Ljubljani, na katerem se nahajata vojaško preskrbovališče in vojaška bolnica. Pogajanja so menda že končana. Škoda, da ni mogla mestna občina za primerno ceno dobiti v last tega zemljišča; sploh pa smemo biti zadovoljni, da se nelepi vojaški objekti že vendar jedenkrat odstranijo iz sredine mesta in da se tam kmalu sezidajo nove elegantne hiše, ki bodo gotovo v okras našemu mestu.

— (Na ljubljanskem Barju) je postal položaj nekoliko ugodnejši; po devetdnevni povodnji pali sta Ljubljana in Išica do danes toliko, da je

voda večjega dela barja odtekla in da je promet na tamošnjih cestah in potih zopet mogoč, le v gornjem delu Črne vasi in v Lipah se voda še ni odtekla. Pri St. Jakobskem mostu v Ljubljani pala je voda za 220 m. in stoji danes še 1 m. nad normalom. Škoda, katero je povodenj itak širomasnim Barjanom napravila, se seveda ne da še natančno konstantovati, to pa je gotovo, da je precej znatna, mnogo znatnejša nego leta 1888. Krompir, glavni pridelek Barjanov, bo vsled povodnji najbrže večinoma zgnil, zelje, žito in seno je le deloma bilo poplavljen in poškodovano ali pa odplavljeno. Mostiči so večinoma ali popolnem ali vsaj deloma razdrti; tudi je voda odnesla mnogo šote in drv. Kakor smo že omenili, storil je mestni magistrat takoj, kar je bilo mogoče, da se rešijo ljudje in živina iz preplavljenih hiš, ter mej prebivalstvo dal razdeliti za prvo pomoč vsak dan potrebnega živeža. Še le včeraj, ko ni nikake nevarnosti več, prenehalo se je z razdelitvijo živil. Prebivalci, ki so bili bežali v Laverco Rudnik in drugam, vrnili so se skoraj že vsi zopet v svoje domovje, katero bo treba sedaj seveda temeljito osnažiti in prezračiti, da ne nastanejo nevarne bolezni.

— (Za Barjane.) Povodenj je Barjanom prouzročila veliko škodo in pomoč jim je nujno potrebna, tembolj, ker je zima pred vrati. Mestni magistrat je prvi in najizdatneje prikočil prizadetim siromakom na pomoč in storil, kar so mu dopuščala sredstva. Prav z ozirom na bližajočo se zimo pa bo treba za siromašne Barjane še kaj storiti, preskrbovati jim bo živeža itd. Ljubljansko prebivalstvo bo gotovo drage volje prihitelo na pomoč siromasnim Barjanom. Darovi zanje naj se pošiljajo naravnost mestnemu magistratu.

— (Okrajna hranilnica in posojilnica v Idriji) je imela v prvem letu svojega obstanka, to je od 4. novembra 1894. do 4. novembra 1895. leta 1201.842 kron 69 vinarjev prometa. To pričuje, da ima veliko zaupanja od strani občinstva in zagotavlja lepo prihodnost za mesto in celi okraj.

— (Zdravstveno stanje.) V Kalu v postojnskem okraju je griza ponehala popolnoma. Izmed zbolelih 31 oseb sta 2 umrli. Stori se je potrebno, da se oskrbi boljša pitna voda, katere pomanjkanje je bil vzrok epidemiji. — V Trnu je še 6 bolnikov za legarjem, v Zagorji 4. V Trnu, Kleniku in v Palčjem je zbolelo 10 otrok za boleznijo „mumps“. Za škariatico je v Petelinjem, v Radohovi vasi in v St. Petru bolnih še 20 otrok in 1 ženska. — Na Hudem vrhu je na novo zbolelo 5 oseb za legarjem; od prejšnjih bolnikov pa jih je ozdravelo toliko, da je zdaj samo še 8 oseb bolnih.

— (Štajerskemu namestniku markiju Baquhemu) se bodo tekom prihodnjega tedna predstavili slovenski deželni poslanci in pa načelniki okrajnih zastopov in pričakujejo, da se pri tej priliki pojasni stališče namestnikovo glede slovenskih zahtev.

— (Slovensko politično in gospodarsko društvo v Ljutomeru) priredi dne 17. t. m. pri Sv. Juriju na Ščavnici zborovanje.

— (Napredovanje nemškutarstva na Štajerskem.) Občinski zastop občine sv. Krištof pri Laškem trgu je sklenil, prositi dež. šolski svet, naj izbacne slovenski jezik iz šol, v katere je ta občina vsolana. V občini Sv. Krištof ni pet pravih Nemcev!

— (Uboj.) Rudarja Miha Resman in Jakob Cvikelj sta se te dni v hiši posestnika Lobana blizu Celja stopla in je pri pretepu Resman zabodel Cvikelja tako, da je ta kmalu potem umrl.

— (Osobna vest.) Naš rojak izreden vseučiliški profesor v Gradci g. dr. Ignacij Klemenčič je imenovan suplentom rednega profesorja fizike na vseučilišču v Inostem.

— (Na nevarnih tleh.) V Grahovem pri Reki se zemlja čedalje bolj seseda. Včeraj sta se podrli dve hiši, bati pa se je, da se podero tudi vse druge. Na lice mesta poslana komisija je do gnala, da se bo vsa vas pogreznila in zategadelj zaukazala deložiranje vseh stanovnikov.

— (Razpisane službe.) V področji političnih oblastev na Kranjskem začasno mesto okr. komisarja, eventualno začasno mesto deželnovladnega koncipista. Prošnje do dne 15. t. m. deželnemu predsedstvu v Ljubljani. — Mesto okrajnosodnega sluga v Podklostru. Zahteva se znanje slovenščine. Prošnje do dne 28. t. m. predsedstvu dež. sodišča v Celovcu.

* (Pristriženi stotaki.) Dunajski listi javljajo: Zadnji čas je avstro-ogerska banka dobila več stotakov, ki so nekoliko krajši kakor morajo biti. Kdor dobiva kaj stotakov naj pazi, če niso pristriženi sicer bode imel gmotno škodo. Umevno je, da nepoznani sleparji strižejo iz stotakov koščke po vsej dolžini, da iz teh koščkov slepijo cel stotak. Ako se tak prikrajšani denar pogleda proti svetlobi, se vidi da je bil prerezan.

* (Obupen čin.) Delavec Anderten blizu Hannovera je bil dlje časa brez zaslužka in s svojo rodovino trpel veliko pomankanja. Naposled ga je

obupnost tako prevzela, da je, ko je bila njegova žena odsotna, obesil vse štiri svoje otroke in naposled še sam sebe.

* (Oplenjena cerkev.) Cerkev Santa Maria v Trasteveriju pri Rimu so te dni obiskali tatovi, odnesli kar je bilo količkaj vrednosti in vse drugo razbili in pokončali. Ukradene dragocenosti so vredne nad 100.000 frankov.

* (Kaj nas čaka.) V mestu Teksakapu je dal sodnik ponoči aretovati deset „brezvercev“, je odgnati v zapor in poslopje užgal. Aretovani, sami pošteni, so zgoreli. Sodnik, ki slepo stori vse, kar mu ukazujejo duhovniki, je strupen klerikalec, kakeršnih prihaja sedaj tudi pri nas čedalje več na dan.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za po potresu prizadete Ljubljančane: G. Katalinič-Jeretov v Zadru z geslom: „Bog i Hrvati“. 6 gld.; darovala sta gg. V. Novakovič iz Sumartina 4 gld. in O. T. Brbič 2 gld.

Književnost.

— „Dom in Svet“ ima v št. 21. naslednjo vsebino: dr. Anton Medved: Anton Kremlj; Anton Medved: Pod mrklim nebom; Anton Medved: Kacijanar, tragedija v petih dejanjih; Podravski: Trnjevenec; Dobrávec: Na pol pota; Vid Poljak: V jeseni; J. A. Ukrajinec; Andrej Fékonja: Celje in okolica; J. Benkovič: Slovenski koledarji in koledarniki; Viktor Bučar; Narodopisna češko-slovenska razstava v Pragi; Na platnicah: Darovi za Marijanišče; Lanska Iovska razstava; Nove knjige. Slike: Anton Kremlj; Novo hrvaško narodno gledališče; Spominska ploča Ignacija Knobleharja v škocijski cerkvi; Jenkov nagrobni spomenik na Kranjskem grobišču; Kip sv. Jakoba v hrenoviški župni cerkvi; Kip sv. Katarine muč. v hrenoviški župni cerkvi; Stara selska soba v slanski „chalupi“.

— Velika pratika za prestopno leto 1896. V Ljubljani 1896. Natisnili in založili J. Blaznikovi nasledniki. Cena 15 kr. Ta kot „stara“ znana pratika je prav čedno natisnena. Mimo koledarske vsebine prinaša rodopis cesarske rodovine in zapisek sejmov, kateri je za kmeta velike važnosti. Dodanih je tudi nekaj splošno zanimivih sestavkov, ki so okrašeni z nekaterimi prav lepimi ilustracijami in ki bodo gotovo razširili duševno obzorje našega kmeta, nekaj gospodarskih nasvetov in končno mnogo inseratov. Priporočamo pratiko prav toplo.

Erzojavke.

Dunaj 6. novembra. Mej današnjo sejo poslanske zbornice se je iz najzanesljivejšega vira izvedelo, da cesar volitve dr. Luegerja županom dunajskim ni potrdil. Da je vest povsem resnična in zanesljiva ni dvoma. V poslanskih krogih je ta novica obudila nepopisno senzacijo. Vse je hitelo iz zbornice. Couloirji so bili hipoma prenapolnjeni. Vse je govorilo le o posledicah te nepotrditve. Vsestransko se priznava, da je pričakovati viharov parlamentarnih bojov. Iz vladnih krogov se čuje, da bo vlada takoj razpustila državni zbor, če bi protisemitje začeli odločen boj proti njej in groži se tudi z razglašenjem izjemnega stanja, če bi protisemitje zanesli boj iz parlamenta na ulico. Občinskemu svetu dunajskemu se bo nepotrditve še nocoj naznanila in se bo občinski svet že tekom prihodnjih dni sklical na sejo, da voli župana. Protisemitje zatrjujejo, da je zopetna izvolitev dr. Luegerja popolnoma zagotovljena, da nikakor ne bodo odnehali in da se ne ustrašijo niti najerditejšega boja zoper vlado. V prebivalstvu je vest o nepotrditvi dr. Luegerja obudila veliko senzacijo in silno ogorčenost zoper vlado.

Dunaj 6. novembra. Poslanska zbornica je v današnji seji razpravljala o predlogu, naj se skliče agrarna enketa. Zanimanje za razpravo je bilo kaj majhno.

Dunaj 6. novembra. Poročilo nekaterih tukajšnjih listov, da je bil dr. Lueger poklican k cesarju, je neosnovano.

Plzen 6. novembra. Amnestirani omladinci so nocoj prišli sem. Pričakovalo jih je več tisoč ljudij, ki so omladinem priredili sijajne ovacije. Dr. Rašina je ljudstvo dvignilo na ramena in neslo k vozu. Policija je demonstrante razgnala z orožjem.

Carigrad 6. novembra. Z vseh krajev prihajajo silno vznemirjajoče vesti. Boji se množe, revolucionarno gibanje se razširja. V diplomatskih krogih se soglasno priznava, da je le z intervencijo evropskih velesil napraviti konec nastalim homatijam.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll ovesa Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilo na prebavljenje in sicer z rastjočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (4-15)

Štev. 15. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 675.

V četrtek, dne 7. novembra 1895.

Razbojniki.

Zaloigra v petih dejanjih. Spisal Friderik Schiller. Poslovenil Josip Noll. Režiser g. Rudolf Ineman. Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7,8. uri. Konec po 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v soboto dne 9. novembra t. l. na čast gorenjskim gostom.

Tujci.

5. novembra.

Pri Lloyd: Teranino iz Hotiča. — Knific iz Trsta. — Skušek iz Loke.

Pri avstrijskem cesarju: Scherko iz Podklostra. — Weber iz Lanškrouna.

Pri južnem kolodveru: Bajer iz Gorice. — Erjavc iz Trnovega.

Pri bavarskem dvoru: Murgel iz Idrije.

Meteorološko poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
5.	9. zvečer	737,8	10,7° C	brezvetr.	oblačno	
6.	7. zjutraj	740,4	6,6° C	ar. zah.	del. obl.	0,0
"	2. popol.	740,9	13,9° C	moč. zah.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 8,9°, za 2,8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 6. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 " 10 "
Avstrijska zlata renta	121 " 10 "
Avstrijska krona renta 4%	100 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	119 " 50 "
Ogerska krona renta 4%	98 " 40 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1038 " — "
Kreditne delnice	385 " — "
London vista	120 " 55 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 87 1/2 "
20 mark	11 " 78 "
20 frankov	9 " 58 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 07 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 69 "

Pristno Brnsko sukneno blago za jesen in zimo 1895.

Kupon 3-10 m dolg, za gl. 4.80 iz dobre popolno obleko za go. gl. 6.— iz flae spode (sukno, hlače, gl. 7.75 iz flaejše telovnik) stane samo gl. 10.— iz najfin.

Blago za zimske suknje, za lovec, loden, blago za suknje in hlače iz gredašne tkanine v najlepši izbiri meter od 2 gld. 25 kr. navzgor in vse drugo blago pošilja po povzetju kot poštena in solidna najbolje znana tovarniška zaloga suknene blaga

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorci zastoj in frankovano. — Jamči se za to, da pošiljatev odgovorja vzorcem.

Na uvaženje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da je sukneno blago, če se direktno naroči, zastonj ceneje, nego če se po agentih naročuje. — Tvrdba Siegel-Imhof v Brnu pošilja vse blago po pravih tovarniških cenah brez podražbe vsled zasebne odjemnike toli oškodujočega sleparskega „krojaškega popusta“. (1146-17)

Telovadba

za stareje gospode je vsak ponedeljek in petek od 6. do 7. ure zvečer v poslopji višje gimnazije, dokler se drugače ne določi.

Fran Brunet

c. kr. tel. učitelj.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni oziroma označeni so v avstrijskem voznem redu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po mestni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, tes Solthal v Aussee, Ischl, Gmünd, Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hob, Karlove vane, Francovo vane, Frago, Lipek, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. splošni mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. splošni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, tes Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Solthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, tes Solthal v Solnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jeseru, Inocost, Bregence, Gurib, Geseve, Paris, Steyr, Lince, Gmünd, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hob, Francovo vane, Karlove vane, Frago, Lipek, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 50 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Lince-Blud.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. splošni osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipek, Frago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograd, Lince, Steyr, Gmünd, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 10 min. splošni mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 11. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipek, Frago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograd, Lince, Steyr, Paris, Geseve, Gurib, Bregence, Inocost, Zell na Jeseru, Lend-Gasteln, Ljubno, Celovec, Pontabla, Trbiš.
Ob 9. uri 35 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubno, Solthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiš.
Ob 9. uri 55 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.
Ob 9. uri 5 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubne, Beljak, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. splošni osebni vlak v Kamnik.
Ob 8. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Kamnik.
Ob 9. uri 55 min. večer osebni vlak v Kamnik.
(poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. splošni osebni vlak iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne osebni vlak iz Kamnika.
Ob 9. uri 55 min. večer osebni vlak iz Kamnika.
(poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.) (5-256)

Kvarna

so človeški polti vsa slaba, ostra polnena mila. Dobro toaletno milo mora biti strogo nevtrarno, čisto, milo in tolsčno. Doering-ovo milo s sebo je v tem nedoseženo; zbog tega bi je moral vsakdor uporabljati pri toileti, vsled nje uporabe postane polt fina, lepa, nežna. Dobiva se povsod komad po 30 kr.

6 (946-2)

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3. V Ljubljani prodajata na debelo: Ant. Krisper in Vaso Petričič.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Licitacija.

Vsled podiranja deželne hiše v Gospodskih ulicah prodalo se bode staro stavbinsko gradivo

kakor:

lomljen in rezan kamen, razna opeka, les, vrata in okna, strešni žlebovi, železje, strelovodi, kloseti itd. Kdor želi kaj kupiti, udeleži naj se dražbe, ki se bode vršila na mestu samem

dne 9. novembra t. l. ob 9. uri dopoldne.

Natančnejša pojasnila se izvedo v stavbinski pisarni v deželni hiši (Landhaus).

Od kranjskega deželnega odbora

(1438-1)

v Ljubljani, 5. novembra 1895.

Proti kašlju in nahodu, osobito pri otrocih, proti zasiljenju, boleznim v vratu, želodcu, ledvicah in mehuru priporoča se najbolje

koroški rimski vrelec.

Najfinejša namizna voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supanu, v Kranju pri Fr. Dolenou, v Radovljici pri Otonu Homannu. (1334-4)

Krepkega, vsaj 14letnega dečka

(1425-2)

ki ima veselje za trgovino, vzprejme v ponk Robert Stenovec, trgovec z mešanim blagom v Trbovljah.

Vinska klet

se takoj dá v najem na Glincah št. 8.

Baraka

dobro ohranjena, se takoj prodá.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1387-2)

Vzprejem

solicitatorja

z lepo pisavo in s spričevalom, da je v jednaki lastnosti že služboval.

V Ljubljani, dne 3. novembra 1895.

Ivan Plantan

(1433-2)

c. kr. notar.

Kupčujem

s smrekovim in mecesnovim lesom ter poznam posebno trgovino na Zgornjem Štajerskem. lačem družbenika ali pa hočem upeljati in voditi za dobro in večjo slovensko tvrdko lesno kupčijo v gori imenovani deželi.

Po naslovu naj se blagovoli povprašati pri upravništvu „Slovenskega Naroda“. (1418-4)

Najgotovnejši vspoh

imajo preskušene in visoko cenjene

Kaiser-Jeve

poprovo-metne karamele

proti pomanjkanju slasti do jedij, bolečinam v želodcu in spridenemu želodcu. Pristne v zavrtkih po 20 kr. prodajata: Viljem Mayer, lekar v Ljubljani, na Marijinem trgu, in Martin Petek 1429-1) II. v Veliki Nedelji.

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčajo želodec); rabijo pri napenjanju in zapečenosti, preblokem želodci z jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica s rabilnim navódom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (822-44)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

1865.

1882.

1870.

Glavna

zaloga

priznana najboljših pristnih ruskih peterburških

gumastih galoš, snežnih in telovadskih čevljev

v največji izbiri pri

(1414-2)

Ferd. Bilini & Kasch-u

v Ljubljani, Židovske ulice št. 1.